

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Febris medela.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A regem, excercet. Sane Lycophron Terfitem ipsum *πηνελόπεια* appellat, & vulgo genus hominum hujusmodi simiis solemus æquiparare. Ac in eam improbitatem ita nos aliquando lusimus sermone ad Leonem X. P. M.

*Denique sic petulans generoso infensa Leoni
Simia, quæ natibus, caudæ, & clunibus hujus,
Tantum animi est parvis, affixa procacibus ausis,
Hoc tam magnum animal vexatque agitque, nec ullam
Esse morum patitur, Musca importunior: apta
Illa feros vitare unguis & dentis acumen,
Lubrica dum fidit saltu, levibusq; lacertis,
Deq; suo quarit sibi tot ludibria Rege.*

FEBRIS MEDELA. CAP. XXI.

B Reliquum hic erat, ut ex eorumdem sacerdotum dictatis remedium febris ex Leone Simiam vescente significari subiceremus, sed super hoc satis in Leone.

SUI ADMIRATOR. CAP. XXII.

Quo sit in prolem suam affectu Simia, paulo ante diximus. Hinc autem aliud oritur hieroglyphicum. Fuerunt enim qui Suffenos Catullianos per scetam Simiam aptè significari posse contenderent, qui scilicet sine rivali dicta factave sua unice amant & venerantur. Generosum Pindari dictum, qui genus hoc hominum philautia, hoc est, cæco amore sui perditum irridens, adultores non aliter viros probos & amicos videri ait insipientibus, quam Simiæ pulchræ pueris indicantur. Ait enim in Pythiis, *καλοῖσι πῖθωνος ἔγγυς παλασῖ, Bella quidem Simiola est pueris.* Nam & Horatius adulatorem in obsequium plus æquo pronum, ita ad divitis nutum mutari scribit, *Ut credas mimum partes agitare secundus.* Simia verò mimum exscribit, quòd una omnium maxime atq; efficacissimè quæcumque fieri viderit imitatur. De philautia Synesius, vir literatissimus, cum epistolas accuratius à scriptis aliquando colligeret, vereri se dixit, ne quod Simiis accidit, eveniat sibi: illæ enim, ait, cum natos animalium omnium turpissimos periant, putant ipsæ tamen eos esse omnium formosissimos. Atque utinam, mi Cæli, non itidem & ego fallar, qui tantum vigiliarum hieroglyphicis his indagandis impenderim, tantum laborum conscribendis exhauserim, ut quod nunc humanum est ingenium, posteaquam me studiosorum animos oblectare existimavero, ludibrio sim. Quid enim, inquit, ad nos literatum Ægyptiarum fabula, cum nunquam satis temporis per ætatem etiam longissimam super sit, ut vel Latina vel Græca discere quis possit? quanto fatius fuerat quatuor hos & viginti annos, qui contexendis sex circiter & quiquaginta hujus argumenti commentariis perire, vel eloquentiæ, vel traducendis authoribus Græcorum optimis impendisse: aut, si frigidus obstaret circum præcordia sanguis, mihi potius latenter instituisse vivere, ne per continuam genii defraudationem corpus affligerem, unde diurnas gravissimasq; tot ægritudines contraherem, neq; tamen hinc ullam apud potentiorum quemquam gratiam mihi compararem? Vera hæc, non inficior, dicturi sunt. Sed quid agerem? Suus cuiq; attributus est error. Si quid tamen fuerit quod vel tibi, vel tribus amicis aliis non usquequaque displicuerit, satis me consecutum arbitratus: habeant sibi sua regna Reges, respondebo, meamque judicio trium circiter amicorum industriam approbari usq; adeo æstimabo, ut pro laboribus tantis ingentem mihi mercedem cumulativè perlolutam, ratio:

bus meis sim nulla contatione relaturus. Vale, meque Manardo, more tamen illo tuo, plurimum commenda.

*Generosum
Pindari di-
ctum.*

*Pierius
annos in hi.
Hieroglyph.
contexten-
da impen-
dit.*